Redacţiunea, Administraţiunea şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.

Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.

INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Dannebcr*, în Budapesta: *A. V. Goldbergerg, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.

Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială.

Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LVIII.

„Gazeta" iese în fiă-care di.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl.
N-riĭ de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 fr.
N-riĭ de Duminecă 8 francĭ.
Se prenumĕră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.

Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inuluĭ Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe treĭ lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe treĭ lunĭ 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 127. Braşov, Joi, 8 (20) Iunie 1895.

Retragerea luĭ Windischgraetz.

Braşov, 7 Iunie v. 1895

Nu mai încape îndoélă adĭ, că crisa, ce a isbucnit în cealaltă parte a monarchiei, din afacerea înfiinţărei unuĭ gimnasiu inferior sloven în Cilli, nu se póte resolva în alt mod, decât prin retragerea cabinetuluĭ Windischgraetz.

Oficiósa „Fremdenblatt" din Viena anunţă, că în cercurile parlamentare se susţine tot mai mult scirea, că ministeriul austriac încă alaltăierĭ a luat hotărîrea, să-şĭ înainteze Majestăţiĭ Sale cererea demisiunei, la cas, décă stânga germană unită ar eşi din coaliţiune; maĭ anunţă numita fóiă, că tóte încercările ministruluĭ-preşedinte austriac, de a înlătura greutăţile, ce se puneau în calea intenţiunilor luĭ pentru aplanarea lucrurilor pe cale pacînică, au fost zadarnice.

Adĭ suntem în clar cu atitudinea partideĭ, de care Windischgraetz făcea dependentă rĕmânerea sa în fruntea afacerilor. In conferenţa dela 17 Iunie, 89 membriĭ aĭ stângeĭ germane au hotărît şi declarat, că décă celelalte partide ale coaliţiuneĭ stărue pe lângă punctul lor de vedere în cestiunea gimnasiuluĭ sloven, *partida stângeĭ germane unite se vede adusă în imposibilitatea, de-a maĭ puté face parte din coaliţiune.* Hotărîrea acésta cbligă pe toţĭ membriĭ partideĭ, şi preşedintele clubuluĭ este autorisat, de-a esecuta conclusul luat cu majoritatea receiută de voturĭ.

In urma acestei hotărîrĭ, dimisia cabinetuluĭ-Windischgraetz s'a aşteptat deja pe ierĭ înainte de amédĭ, după cum s'a putut vedé şi din telegrama nóstră din numĕrul precedent.

Asupra formăreĭ nouluĭ ministeriu circulă felurite versiunĭ.—„Pol. Corr.", organ oficios, dice, că omul situaţiuneĭ este acum contele Badeni, locţiitor în Galiţia; că după tóte probabilităţile el va fi însărcinat de Majestatea Sa, sĕ reconstruéscă ministeriul şi sĕ conducă afacerile, şi că în noul ministeriu portofoliul de interne l'ar primi contele Leo Thun, locţiitor în Boemia. O altă versiune dice, că chiar Thun ar fi viitorul ministru preşedinte.

Nu se póte scí însĕ cu tótă positivitatea, pe cine încrederea monarchuluĭ îl va pune în fruntea conduceriĭ afacerilor, şi pentru acum ne mărginim a arunca o scurtă privire asupra raporturilor parlamentare din Austria, în legătură cu actuala crisă ministerială.

Principul Alfred Windischgraetz a fost numit de Majestatea Sa ministru preşedinte înainte cu $1^1/_2$ anĭ, după-ce căduse contele Taaffe. El şi-a format ministeriul pe basa uneĭ coaliţiunĭ de partide şi a unuĭ program, asupra căruia s'au învoit Germaniĭ-liberalĭ, Poloniĭ şi conservativiĭ. Programul acesta îşĭ pusese ca ţintă *reforma contribuţieĭ* şi *reforma electorală*, pe carĭ guvernul promise a-le duce în deplinire.

Reforma dăreĭ o luă asupră-şĭ ministrul Plener, care face parte din stânga germană unită. El a elaborat un proiect de lege şi l'a aşternut cameriĭ. — Proiectul acesta însĕ este atât de unilateral, încât democraţiĭ, Cehiĭ-tinerĭ şi antisemiţiĭ luptară şi luptă în potriva luĭ cu cea maĭ mare insistenţă şi energiă, Cehiĭ-tinerĭ folosindu-se chiar şi de arma obstrucţiuneĭ. Maĭ ales din causa acestuĭ proiect, camera nicĭ până în diua de adĭ n'a ajuns sĕ se apuce de desbaterea budgetuluĭ pe 1895, precum n'a putut s'o ducă la capĕt nicĭ cu proiectul de dare, deşi s'au ţinut şedinţe de câte opt óre, ba chiar şi nopţile au fost folosite pentru discusiunĭ în cameră.

De al doilea proiect, adecă de reforma electorală, camera nicĭ nu s'a atins până acum. Póte că reforma acésta ar fi scos'o cum-va la bun sfîrşit guvernul, décă între coaliaţĭ n'ar fi întrat certe şi neînţelegerĭ, carĭ s'au mărit şi desfăşurat pe-o scară întinsă în cestiunea gimnasiuluĭ sloven din Cilli

Şi adecă cum? Fiă-care partidă intenţiona sĕ esploateze reforma electorală în favorul eĭ, şi fiind-că partida liberală, — care s'a susţinut până acum numaĭ cu ajutorul unuĭ sistem electoral măestrit — vede, că prin noua reformă electorală nu póte decât sĕ piardă din teren, a hotărît s'o zădărnicéscă. Spre scopul acesta a iscodit şi cause şi pretexte destule, bine sciind, că de-odată cu căderea reformeĭ electorale, va cădé şi guvern şi coaliţiune.

Cea maĭ succesă armă a fost şi este în mâna acesteĭ partide vecînic însĕtată după căpătuire, mult agitata afacere a gimnasiuluĭ sloven. In afacerea acésta Nemţiĭ liberalĭ s'au maĭ ilustrat şi în altă privinţă. Au dat dovedĭ, că nu sunt maĭ bunĭ, decât „liberaliĭ" noştri din Pesta, când e vorba de a-se face o concesiune fiă cât de mică naţionalităţilor. Eĭ, cum scim, au dat alarmă în lume, că prin înfiinţarea unuĭ modest institut cultural sloven, s'ar prăpădi elementul german din Stiria, care şi aşa este aprópe înghiţit de slavism. Atât s'au încăpăţînat Nemţiĭ luĭ Plener în cestiunea acésta, încât au nesocotit până şi cuvintele monarchuluĭ, care a dis, că n'ar fi nicĭ o primejdiă şi nenorocire, décă li-s'ar înfiinţa Slovenilor classe paralele în Cilli.

Sórtea rea a luĭ Windischgraetz a maĭ voit apoi, ca nicĭ Sloveniĭ sĕ nu cedeze, deşi li-s'au făcut promisiunĭ, că vor fi recompensaţĭ altfel şi în alt loc, şi cu tóte că eĭ n'au decât 7 representanţĭ în parlamentul central. Pe lângă acésta, n'au voit nicĭ conservativiĭ, nicĭ Hohenwart sĕ stărue pe lângă Slovenĭ a nu ridica greutăţĭ guvernuluĭ şi, ce e maĭ însĕmnat, însuşĭ guvernul, îşĭ avea mânile legate prin angageamentul moştenit dela Taaffe, faţă de Slovenĭ, cu privire la cestiunea-Cilli.

Acestea şi alte neajunsurĭ sunt causa, pentru-care actualul cabinet austriac trebue sĕ dimisioneze. E greu a rĕspunde încă de pe acum la întrebarea, că ce se va întêmpla. Un lucru însĕ totuşĭ pare a fi maĭ pe sus de orĭ-ce îndoială: până când delegaţiunile nu vor fi votat budgetul comun, Majestatea Sa cu greu va puté numi un nou guvern; va primi dimisia luĭ Windischgraetz, însĕ îl va autorisa cu conducerea provisorie a afacerilor. E posibil apoi, ca totuşĭ sĕ succédă a-se înşgheba o nouă coaliţiune, din care sĕ iesă un guvern compus érăşĭ din elemente heterogene, însĕ cu şanse de-a avé majoritate.

Orĭ cum s'ar resolva crisa acésta, fapt este, că atât dincolo, cât şi dincóce de Leitha, situaţia interióră este cât se póte de încurcată. Popórele monarchieĭ cer egalitate de dreptur; ele nu se maĭ pot mulcomi şi împăca cu sfărîmăturile, ce cad de pe masa puternicilor. Până când la Viena şi Pesta vor fi nesocotite aspiraţiunile îndreptăţite ale naţiunilor negermane şi nemaghiare, guverne după guverne vor cădé, încurcăturile se vor mări tot maĭ mult şi pace şi armoniă nu va domni în monarchiă.

CRONICA POLITICĂ.

— 7 (19) Iunie.

Diarele străine aduc scirĭ despre pregătirile ce se fac pentru deschiderea canaluluĭ în Kiel. Din Berlin se telegrafiéză, că *flota francesă* nu va primi nicĭ o visită, şi chiar corespondentuluĭ fóieĭ francese „*Temps*" i-a refusat permisiunea de-a visita flota. Se crede, că *flota italiană* n'a sosit până alaltăierĭ în marea nord-ostică,

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Familia marinaruluĭ.

De *Cordelia*.

(Urmare).

„Copilul Isus ne ascultă rugăciunea, căcĭ vêntul se opri îndată. Avurăm mult lucru, de óre-ce corabia se vĕtĕmă în maĭ multe părţĭ. Dér nu-ţĭ vorbesc maĭ mult despre acéstă viéţă, căcĭ sciu, că nu-ţĭ place. Maĭ bine-ţĭ scriu câte-va rêndurĭ despre lucrurĭ maĭ vesele. Când dilele trecute am debarcat într'o ţéră, ce se numesce Japonia, fiă-care ş'a cumpĕrat pentru ceĭ de-acasă câte-un mic dar de Crăciun. Şi eu am cumpĕrat pentru copiĭ douĕ jucăriĭ, de carĭ nu se pot vedea în Genua. Ţie ţ'am cumpĕrat o basma de mĕtasă, care décă o veĭ purta în sĕrbătorĭ, te vor pismui prietenele. O sĕptĕmână însĕ n'am luat pipa în gură, numaĭ ca sĕ vĕ pot cumpĕra lucrurile acestea, deşi, ce bine mi-ar cădea câte-va fumurĭ. Insĕ de nenumĕrate orĭ îmĭ cade maĭ bine, décă aceste micĭ darurĭ le voiu puté duce nu peste mult timp acasă. Grijesce de barca nóstră. De va trebui reparată, rógă pe Bacciccia, s'o facă el. Grijesce te rog, şi de rociŭ. E de prisos sĕ-ţĭ maĭ spun ca sĕ grijescĭ şi de copiĭ. Rugaţĭ pe Dumnedeu sĕ nu maĭ fiă furtună. Salut pe Rosa, deşi nu o cunosc. Décă eu a merge la noi, mulţumesce-i şi în numele meu de acéstă bunătate. Salut pe Bacciccia şi pe ceĭ-l'alţĭ prietinĭ bunĭ. Sărută pentru mine pe copiiĭ noştri.

„De va ajuta Dumnedeu, la viitorul Crăciun vom petrece sĕrbătorile împreună. Te îmbrăţişéză şi sĕrută de miĭ de orĭ, iubitorul tĕu *Pippo*".

P. S. „Acum ţ'am scris o scrisóre lungă. Imĭ dic c'am învĕţat a scrie bine. Toţĭ îşĭ scriu scrisorile prin mine; nu trag nesce litere tocmaĭ frumóse, dér nicĭ nu se póte scrie maĭ bine, fiind-că corabia se nelinişteşce. Dumnedeu sĕ te binecuvinteze!"

Nu voiu spune de câte-orĭ plânsul a întrerupt cetirea până la sfîrşit a scrisoriĭ. Gigia ofta într'una şi îşĭ ştergea lacrimile cu cornul basmaleĭ.

— „Bietul meu stăpân! [illegible] pii, ce om e tatăl vostru?"

Nicĭ Rosa nu-şĭ ridică ochiĭ de pe lucrul de mână. Faţa băeţilor se posomorî, când le-a venit în minte multele jucăriĭ frumóse, apoi tatăl lor, pe care nu l'au cunoscut nicĭ-odată. Bacciccia încă deveni simţitor, şi sub pretextul, că e mare zăduf în odaie, deschise uşa şi eşi.

— „Dér sĕ viĭ éră-şĭ", strigă Rosa după el, apoi întorcêndu-se cătră sora sa dise:

— „Sĕrman Bacciccia, e om aşa de sdravĕn! Ar fi pagubă sĕ nu fiă vr'o dată fericit!"

— „Intr'adevĕr ar merita", rĕspunse Gigia. „E tocmaĭ potrivit bărbat pentru tine. Nu înţeleg, cum nu te-aĭ gândit la aşa ceva".

— „De unde culegĭ tu aceste bădărăniĭ? Tu sciĭ la cine gândesce el! Nicĭ că se uită la mine vr'odată. De alt-fel nu-mĭ bat capul cu el. Ţ'am spus deja, că nu mĕ mărit. Multe corfe am împărţit eu până acum".

— „Sciu causa. Incă n'aĭ iubit pe nime. Orĭ el, orĭ nime altul, ţ'aĭ gândit. Eu încă iubesc numaĭ pe unul, pe bărbatul meu. Décă el a murit, la alt bărbat nicĭ nu mĕ gândesc maĭ mult".

— „Mamă dragă, nu maĭ plânge!" dise băiatul de 9 anĭ. Acuşĭ voiu umbla şi eu la pescuit... şi-ţĭ voiu aduce mulţĭ banĭ acasă. Dór şi eu sunt bărbat".

— „Dér eu sunt flămêndă" întrerupse mica copilă.

— „Aĭ dreptate, sermană păpuşică", dise Gigia, „Mănâncă puţină pâne, că zama va fi îndată gata".

Cu acésta Gigia întră în altă odaie, ca acolo sĕ-şĭ plângă, după dorinţă inima.

Nu peste mult s'a audit o ciocnitură la uşe. Rosa credŭ, că Bacciccia s'a reîntors.

— „Poftim, poftim", strigă ea cătră uşe.

N'a fost Bacciccia. Un om sdrenţos, cu barba nepeptănată şi puţin gârbov de spate, păşi în odaiă. La început copiiĭ se spăriară de el şi se ascunseră după şorţul Roseĭ.

— „Sunt un biet marinar", începŭ necunoscutul, „mĕ rog de puţină elemosină, căcĭ n'am nimic. Marea mi-a răpit totul".

— „Vino maĭ înăuntru", dise Rosa. Şi noi suntem sĕracĭ ce-i drept, dér maĭ avem câteva bucăturĭ de hrană. Şedĭ şi-ţĭ voiu aduce îndată ceva".

şi acésta din consideraţiunĭ politice faţă de Francia şi Rusia. Italienii nu voesc, ca flotele: italiană, germană şi austro-ungară sĕ se presenteze împreună, ca sĕ evite o demonstraţiă pentru tripla alianţă. — In cestiunea sĕrbărilor dela Kiel reuniunea „Alsaţia-Lotaringia“ — cum se telegrafiéză din Paris — a ţinut la 16 Iunie o adunare de protestare. Sala adunarei era decorată cu stindarde francese îmbrăcate în doliu. Preşedintele adunărei *Sausbeuf* a ḑis în vorbirea sa de deschidere, că visita dela Kiel însémnă renunţarea la Alsaţia-Lotaringia. Cu Germania nu se póte face o împăciuire până când Francia nu va recăpĕta cele două provincii răpite. E regretabil, că Francia ia de banĭ bunĭ învitarea împĕratului Wilhelm şi promisiunea lui, că va veni în Paris cu ocasia exposiţiei din 1900. Décă împĕratul german vré sĕ mérgă la Paris, atuncĭ sĕ aducă cu el şi convenţia de pace dela Frankfurt şi s'o sfârtice pe piaţa Concordiei. Fără de acésta, orĭ-ce încercărĭ de împăcare vor fi zadarnice. Astfel e disposiţia spiritelor în Paris din incidentul sĕrbărilor dela Kiel.

*

Fóia ruséscă „*Moskovskja Vjedomosti*“ se ocupă cu **vorbirea monarchului Francisc Iosif**, cu care a deschis delegaţiunile austro-ungare şi cu **tripla alianţă**. Organul moscovit ḑice, că abia se póte închipui un rĕspuns mai fără colóre, decât cum a fost acela, care l'a dat monarchul delegaţiunilor austro-ungare. Mesagiul nu conţine nimic deosebit, e o formalitate ordinară, fără nicĭ o importanţă esternă. El nu face amintire despre mórtea Ţarului Alexandru III şi că în Orient fierbe ceva primejdios. *Dér n'a vorbit nimic nicĭ despre tripla-alianţă.* Din tóte acestea apare, că tripla alianţă şi-a pierdut orĭ-ce îndreptăţire de a fi, şi ea încet pe încetul n'are decât valóre literară.

*

Ḑiarul frances „*Estafette*“ afirmă, că **alianţa franceso-rusă** are caracterul unei convenţiunĭ curat militare, care s'a subsemnat în a. 1893. De atuncĭ încóce ministeriile de esterne din Petersburg şi Paris şi-au dat multă ostenélă, ca sĕ preciseze pentru durată o premergere comună. S'au iniţiat multe pertractărĭ pentru de a da acestei acţiunĭ forma hotărîtă a unei convenţiunĭ diplomatice, dér până acum în direcţiunea acésta nu s'a putut ajunge la un resultat definitiv.

*

Referitor la **cestiunea macedonénă** lui „Köln. Ztg.“ i-se telegrafiéză din Budapesta, că ambasadorul austriac din Constantinopol, br. *Calice*, sosesce în Viena pe timp scurt, dér că se va reîntórce îndată în vederea evenimentelor din Turcia. La acésta fóia germană adauge, că cestiunea armĕnă şi *macedonénă* va da mult de gândit puterilor. Guvernul otoman concentréză c'o grabă febrilă trupe la graniţa bulgară, lucru din care se póte deduce, că pacea este fórte serios ameninţată la acest punct.

Conferinţa d-lui G. Ocăşianu asupra cestiunei naţionale.

Cunoscutul nostru publicist, d-l *George Ocăşianu*, a ţinut în 8 Maĭ a. c. în Paris, — cum am arătat şi ierĭ — în cercul societăţii studiilor filosofice şi sociale, din care face parte şi d-sa, o conferinţă asupra cestiunei nóstre naţionale. Conferinţa acésta, care a fost urmărită cu un viu interes şi a lăsat o adéncă impresiune asupra publicului asistent, compus din dame şi bărbaţĭ, s'a publicat în resumat în buletinul lunar al societăţii din 1 Iunie.

Conferenţiarul pornesce dela procesul contra comitetului nostru naţional în cestiunea Memorandului, început în 7 Maĭ 1894. D-lui reamintesce împrejurările, sub carĭ s'a petrecut acest proces, pe care d-l Flourens, fost ministru de esterne al Franciei, l'a numit „fără părechiă“; citéză apoi câteva pasage din protestul Ligei pentru unitatea culturală, publicat în ajunul acestui proces şi din „Apelul la dreptate“ făcut în urma sentinţei curţii cu juraţĭ şi a tribunalului din Clujiu, şi în fine arată viul resens, ce au produs condamnările din Clujiu în întrégă lumea civilisată şi în deosebĭ în mijlocul publicului frances.

După ce face acéstă întroducere, dênsul trece la analisa conflictului româno-maghiar, care este adevĕratul subiect al conferenţei sale. Arată lupta, pe care au provocat'o Maghiarii prin tendinţele lor de contopire a celoralalte naţionalităţĭ, şi legitimitatea luptei de apĕrare a Românilor din Transilvania şi Ungaria, carĭ nu voiesc a se supune acestui proces de nimicire. Arată apoi, că Românii din România, concentraţĭ în Liga pentru unitatea culturală, sunt îndreptăţiţĭ, ba chiar datorĭ a lua posiţia faţă de acest conflict, în care e vorba de nimicirea unei părţĭ însemnate a poporului român.

„Se înţelege cu înlesnire“, ḑice d-l Ocăşianu, „că pentru Românii din România nu este lucru indiferent, décă în Transilvania vecină popórele se ceartă, séu décă trăiesc în linişte unul lângă altul, ca bună óră în Elveţia. Dér cestiunea se schimbă cu totul, când două din treĭ părţĭ a populaţiunei din acéstă mare provincia, légănul naţionalităţii române întregĭ, se agită, fiind hărţuite şi scóse de sub scutul legilor în patria lor proprie, în care au locuit o miiă de anĭ înainte de năvălirea Maghiarilor. In casul acesta nu este numai o nelinişte mai mare séu mai mică pentru un motiv strĕin de rassă, nu, căcĭ atuncĭ, formându-se un focar de agitaţiune febrilă şi câştigând milióne de inimĭ frăţescĭ, focarul acesta va deveni în cele din urmă periculos, décă raḑele lui vor pĕtrunde în massele poporului. Étă pentru ce Românii din România liberă nu numai că fac bine, că se gândesc la fraţii lor, a căror esistenţă este o cestiune de esistenţă şi pentru ei, ci acéstă îngrijire este o datorinţă sfântă, pe care o împlinesc în interesul păcii interióre a ţĕrii lor, în interesul păcii generale şi chiar al umanităţii. Rolul Românilor este aşa déră bine fixat: el este şi va fi patriotic, europén şi umanitar“.

Cu mult succes arată apoi conferenţiarul absurditatea încercărei Maghiarilor, de-a preface statul poliétnic al Ungariei într'un stat naţional maghiar, precum şi mĕsurile estraordinare, ce le întrebuinţéză ei pentru realisarea acestei utopii.

„Cu cât cugetă cineva mai mult la nebuna încercare a Maghiarilor, cu atâta se convinge mai tare de calea cea falsă, pe care au apucat ei. Imprejurările actuale nu mai sunt potrivite pentru înfiinţarea unui stat după modelul antic.

„Astăḑĭ statul trebue sĕ posédă sufletul şi nu corpul popórelor. Admiţênd, ceea ce este imposibil, că Maghiarii vor isbuti sĕ impună limba lor naţionalităţilor, — acestea, după cum a ḑis un Maghiar resonabil (lucru rar) vor blăstĕma pe Maghiarĭ în limba maghiară, întocmai după cum martirii irlandezĭ blastĕmă pe asupritorii lor în cea englesă. Insĕ din norocire Românii încă nu sunt în situaţiunea bieţilor Irlandesĭ, şi Maghiarii sunt departe de a fi Englesĭ. Sĕ n'o uite acésta, décă nu voiesc sĕ vadă statul lor unitar maghiar cufundându-se sĕu în ridicul, séu în sânge!“

Prin încercările lor de desnaţionalisare, Maghiarii se pun în conflict cu dreptul, cu justiţia şi morala.

După aceea conferenţiarul se întrébă: Ce motive îi îndémnă pe Maghiarĭ a urma o cale aşa de greşită şi funestă? — şi étă ce rĕspuns dă dênsul la acéstă întrebare:

„Adese-orĭ am meditat asupra acestei cestiunĭ (asupra politicei de maghiarisare forţată), şi am ajuns la conclusiunea, ba mai mult, la convingerea următóre: Orĭ că simuléză, orĭ că se tem în adevĕr de Ruşĭ, Maghiarii şi-au pus ca scop al politicei lor de stat, ca sĕ pótă resista mai bine unei disparitiunĭ viitóre şi eventuale în océnul slavic, a sdrobi prin tóte mijlócele tóte elementele etnice din Transilvania, fără a se gândi la o teribilă indigestiune politică, care îi va apuca cu mult mai curênd, decât revĕrsarea océnului slavic. Orĭ cum ar fi temerea de Ruşĭ, reală séu simulată, Maghiarii urméză linia cucerirei Daciei în orientul europén, călcând pe urmele împĕratului Traian, care a sfărimat şi a nimicit independenţa politică a Dacilor, pentru a crea un nou ḑid de apĕrare etnic contra invasiunilor dela miadă-nópte. Maghiarii îşĭ închipuesc şi'şĭ propun *în modul cel mai serios*, că vor puté face sĕ dispară tóte naţionalităţile din vechia Daciă traiană pentru a forma ei un zăgaz curat maghiar împotriva lumei slavice despre nord“.

Ca sĕ-şĭ justifice încercările lor de maghiarisare, Maghiarii se provócă adeseorĭ la Francia unificată, închipuindu-şĭ, că vor puté face astăḑĭ în Ungaria, ceea ce Romanii au făcut odinióră în Gallia. Ei uită însĕ cu totul, că astăḑĭ sunt alte timpurĭ şi alte împrejurărĭ. Aicĭ d-l Ocăşianu face o paralelă fórte interesantă între ocuparea şi romanisarea Galliei, ca bulevard în contra seminţiilor germane, de o parte, şi între ocuparea şi romanisarea Daciei, de altă parte, ca ḑid de apĕrare al imperiului roman, faţă de popórele barbare din nord-ostul Europei.

„Misiunea, pe care Roma ni-a dat'o nouĕ Românilor în acéstă parte a orientului Europei“, ḑice dênsul, „n'a putut fi împlinită din causa asaltului barbarilor asupra împĕrăţiei romane, şi în deosebĭ din causa năvălirilor continue în Dacia ale Goţilor, Hunilor, Avarilor şi a-o mulţime de alte triburĭ intermediare. Când în fine veniră şi Maghiarii, pe la 896, Românii din Dacia şi Slavii din Panonia de-abia eşiseră, decimaţĭ, din lunga periodă a invasiunilor atâtor barbarĭ. Étă cum se esplică, că aceştĭ noi barbarĭ isbutiră a se susţiné, până când politica papală i-a ajutat sĕ se stabilescă definitiv în Panonia, câştigându-i pentru religiunea catolică“.

In timpurile mai vechĭ, Maghiarii şi în deosebĭ regii ungarĭ au respectat individualitatea deosebitelor popóre din regat. Numai mai târḑiu, şi cu deosebire dela începutul secolului present, Maghiarii sunt cuprinşĭ în mod epidemic de chimera periculósă a pan-maghiarismului, căreia i-au atribuit menirea de a sta împotriva altei chimere, a panslavismului. Insĕ adevĕrata periodă a maghiarisării, la început hypocrite, astăḑĭ violente, datéză din 1867, când Maghiarii au obţinut o influinţă nemeritată asupra afacerilor publice austro-ungare. De atuncĭ încóce ei au căutat prin tot felul de mijlóce, pe carĭ astăḑĭ tótă lumea le cunósce destul de bine, ca sĕ-şĭ sporéscă numĕrul lor, care altfel s'a constatat, că scade mereu, şi ca sĕ-şĭ împlinéscă „misiunea lor“ „de a-şĭ estinde influinţa morală până la Kiew, în Rusia“.

Conferenţiarul încheie cu cuvintele: „Faţă cu atribuţiunea unei misiunĭ aşa de fantastice, Românii preferă a rĕmâné ceea ce sunt, în loc de-a se arunca în braţele Maghiarilor din causa unui pericol imaginar... Şi décă este un popor, căruia i-se cuvine *de drept* misiunea de sentinelă a lumei latine în orientul europén, poporul acesta este poporul român întreg, care numĕră peste ḑece milióne pe teritoriul, pe care Traian l'a lăsat o moştenire *lui* — şi nu Maghiarilor“.

Cum am împărtăşit mai sus, conferinţa d-lui Ocăşianu a făcut o adéncă impresiune asupra celor de faţă şi a fost încoronată cu aplausele cele mai vii.

Pentru 10 Iulie d-l Ocăşianu a anunţat o nouă conferinţă despre popórele din orientul Europei din punctul de vedere al principiului confederaţiunei, „care singur póte da o soluţiune fericită nenorocitei cestiunĭ a naţionalităţilor“.

Felicităm pe confratele nostru, care apĕră cu atâta succes în faţa strĕinătăţii drepturile şi aspiraţiunile poporului român atât de asuprit!

Slăbiciunile şi miseriile dualismuluĭ.

II

Décă Maghiarii ḑic, că Ungaria nu are aspiraţiunĭ de a-şĭ estinde teritoriul, acésta cu alte cuvinte însémnă: marea putere Ungaria se teme de câte-va sute de mii de Slavĭ, şi totuşĭ acéstă „mare putere“ dirigéză Viena şi întrégă Austria! Ce absurditate! Austria, în potriva intereselor sale, sĕ-i apere d'inaintea Slavilor pe viteziĭ Maghiarĭ, carĭ îi declară resbel în fiă-care ḑi. Bach a trebuit sĕ le caute fórte precis pulsul Maghiarilor atuncĭ, când a aflat, că în Ungaria locuesc două milióne de Slovacĭ, şi mai mulţĭ *Românĭ*, Sêrbĭ şi Germanĭ, carĭ toţĭ formézĕ *un factor, cu care bărbatul de stat trebue sĕ calculeze.*

Tremurând în tóte fibrele, politicianii maghiarĭ calculéză numai cu câte-va sute de mii de naţionalitate nemaghiară, şi tradéză politicianilor din Viena aceea, de ce ei şi astăḑĭ se tem mai mult. Slăbiciunea şi golul acesta în nicĭ un alt stat nu l'ar puté ei arăta nepedepsiţĭ. Cu tóte acestea Maghiarii aspiréză la o organisare de stat independentă, şi îşĭ arógă conducerea imperiului în activitatea sa europénă.

Conceptul mic de suflet al dualismului este însu-şĭ motivul, care nu sufere ca statul sĕ acuireze vr'un nou teritor, fără de a-şĭ pierde numai decât „echilibrul“. Anectarea de teritorii polone séu *românescĭ* ar aduce pe dualiştĭ în incurcăturĭ. Bosnia şi Herţegovina nu sunt ocupate, deóre-ce dualiştii maghiarĭ şi germanĭ au fost contra ocupărei. Dualismul el pe sine se ameninţă, căcĭ, ca şi vestmintele strimte, nu-şĭ póte acoperi cu comoditate membrele destinate lui, şi departe, ca sĕ mai pótă acoperi şi scuti şi alte membre strĕine. Orĭ-care ţéră, ce nu e maghiară séu germană, ne cade spre greutate, deóre-ce dua-

---

Când vĕḑu însĕ, că necunoscutul vrea sĕ şéḑă pe locul cununatului ei, strigă:

— „Mĕ rog nu şedea în acel loc!“

— „De ce nu? Dér nu e tot atâta?“ întrebă sĕrmanul marinar.

— „E capriţul surorei mele şi acésta; acolo s'a obicĭnuit a şedea bărbatul ei, până când a trăit, ér acum, că a murit, fiind şi el marinar şi înecându-se undeva în mare, îi reţine şi astăḑĭ acel loc, ca şi când el s'ar reîntórce óre-când, şi nu lasă pe nime sĕ şéḑă acolo“.

— „Aceştia sunt băeţii domnieitale?“ întrebă necunoscutul adiând pe băeţĭ.

— „O, nu, ei sunt copiii sorei mele!“

— „N'aveţĭ voi tată?“ întrebă pe copii, „sermane creaturĭ!“

— „Păcat, că n'ai adus acasă de Crăciun darurile multe şi frumóse. Şi ar fi fost mai bine, décă scumpul nostru tată nu ne-ar fi lăsat singurĭ, că atuncĭ n'am mânca pâne uscată“.

— „Ĕn' veḑĭ numai, cum plânge omul acesta“, ḑise unul dintre băeţĭ cu voce şoptitóre.

— „De ce plângĭ, bădicule? Ai dóră şi tu copii, carĭ mănâncă pâne uscată ca noi?“

— „Ai ghicit; şi aceia sunt aşa de săracĭ, cum sunte-ţĭ voi“.

— „Nu-i adevĕrat“, rĕspunse băiatul, „că dóră ei au tată, care póte sĕ lucreze, noi însĕ n'avem decât mamă şi o mătuşică“.

Intr'aceste Rosa aduse o farfuriă de supă, pe care o puse înaintea sermanului om.

— „Dér décă totuşĭ, aşĭ şedea la locul acela?“ ḑise strĕinul. „Aşa gândesc, că el mie mi-se cuvine“.

Şi deja sĕ ridică, însĕ băeţii începură sĕ strige:

— „Mamă, mamă, ên vino iute încóce! Omul acesta vrea sĕ şaḑă pe locul tatei!“

Uşa odăii se deschise în acest moment şi Gigia apĕru în prag. Ea ţipă ca o nebună.

— „Nu, nu!.... La o parte de aicĭ!“...

Dér n'a putut ḑice nimic mai mult; a trebuit sĕ se raḑime de pĕrete, ca sĕ nu cadă.

(Va urma).

lismul supórtă numai pe „doi“, de unde şi-a luat şi numirea.

Centralisaţiunea şi federaţiunea nu eschid estinderea peste întréga Europă, numai trebue sĕ aibă puterea de-a supune şi a centralisa, şi trebue sĕ aibă înţelepciunea, de-a lega prin federaţiune. Numai cu dualismul stă în contradicere tot ce nu se póte înfunda între marginile sale, şi totul acesta e fórte mult. Dualismul pentru Austria este un concept prea strîmt şi îngust, chiar într'asta îi zace pericolul.

Delegaţiunea austriacă.

In 17 Iunie n. delegaţiunea austriacă a ţinut şedinţă, desbătêndu-se asupra budgetului de esterne. Cel dintâiu a luat cuvêntul ministru de esterne:

Contele *Goluchowski*: In esenţă esposeul ministrului e identic cu cel făcut în delegaţia maghiară. El dise, că va păşi pe urmele antecesorului sĕu Kalnoky şi că tripla alianţă este basa, care trebue apărată paralel din tóte părţile, căcĭ ea este caracterul politicei esterne a monarchiei.

Delegatul *Dr. Herold* (ceh tinĕr) luând cuvêntul dise la început, că vré sĕ fiă obiectiv. Continuarea politicei de pace şi susţinerea de bune raporturĭ cu tóte puterile corĕspunde situaţiunei nóstre geografice şi etnografice. Nu putem însĕ aproba ceea ce dice d-l ministru Goluchowski, că adecă tripla alianţă ar forma singura basă a păcei şi a relaţiilor bune cu puterile esterne. Cu anĭ de dile înainte noi am arătat primejdia triplei alianţe şi, abstragênd dela raporturile de naţionalitate şi locale, îngrijirile de atuncĭ le susţinem şi acum. Imprejurarea, că în centrul Europei esistă o mare alianţă, a adus cu sine, ca şi celelalte state sĕ se alieze, şi după cum s'a constatat acésta în mod oficios, mai ales sub presidenţia lui *Faure* esistă între Francesĭ şi Ruşĭ o astfel de alianţă, ceea ce cuprinde în sine simburile complicaţiunilor. Nu se póte crede, ca două tabere astfel înarmate vor sta mult timp pacĭnice faţă 'n faţă.

Vorbitorul nu póte déră sprigini politica continuată pentru tripla alianţă.

Ministrul de esterne a mai declarat, că nu vede nicĭ un nor pe orisontul politic. Acésta au dis'o deja înaintea lui bărbaţĭ cu mult mai marĭ, d. e. contele *Grammont* înainte de isbucnirea rĕsboiului germano-frances, şi totuşĭ altfel s'a întêmplat. Aşĭ fi dorit, ca ministrul de esterne sĕ se pronunţe asupra cestiunilor: balcanică, macedonénă, arménă, carĭ tóte sunt de natură de-a provoca uşor complicaţiunĭ europene.

Provócă apoi pe ministru, sĕ pună pond şi pe interesele cehe, fiind-că declaraţia, ce a făcut'o în delegaţia ungară, că are la inimă interesele tuturor statelor din monarchiă, se póte considera numai ca un compliment făcut Maghiarilor. Nu cere prin acésta, ca ministrul sĕ se amestece în afacerile interne ale cutărei ţĕrĭ, fiind-că scie fórte bine, că un astfel de amestec nu e to-déuna favorabil pentru ministrul de esterne; crede însĕ de necesar, ca afacerile comerciale ale ţĕrilor sĕ fiă administrate în egală mĕsură.

Către sfîrşitul vorbirei sale *Herold* face imputărĭ, că nu sunt de faţă miniştrii austriacĭ, şi dice, că décă asĕmĕnăm tendinţele maghiare şi austriace, atuncĭ vedem, că *Maghiarii au o preponderanţă uriaşă în conducerea afacerilor esterne*. Pentru a-şĭ sprigini aserţiunea acésta, vorbitorul amintesce cea din urmă crisă ministerială, precum şi aceea, că ministrul Banffy a declarat, că cu scirea şi învoirea lui a fost numit *Goluchowski* în locul lui Kalnoky. Cere decĭ, ca Ungurii sĕ nu mai influinţeze şi asupra Austriei.

Spune apoi Herold, că chiar şi din lucrurĭ curat formale se vede, că *afacerile esterne se dirigéză numai din Budapesta*, căcĭ d. e. tóte comunicatele oficióse se publică după „Budapester Corr“, deşi în Viena apare oficiósa „Pol. Corr“.

Contele *Sanislau Badeni* dice, că se bucură de vorbirea lui Herold, de-órece pe când în anii precedenţĭ se cerea din partea Cehilor desfiinţarea triplei alianţe şi alăturarea la Rusia, pe atuncĭ de rêndul acesta nu s'a întêmplat aşa ceva.

Budgetul s'a primit.

SCIRILE DILEI.

— 7 (19) Iunie.

Premiu pentru costum naţional. Despărţĕmêntul XI (Blaşiu) al Asociaţiunei transilvane a hotărît sĕ acórde un premiu de *40 corone în aur* acelei dómne séu domnişóre, care cu ocasiunea adunărei generale, pe care despărţĕmêntul va propune sĕ se ţină la 27 August n. c., în Blaşiu, se va presenta în cel mai curat, mai original şi mai frumos costum naţional românesc din Transilvania.

—o—

De-ale armatei române. Sâmbăta trecută M. S. Regele Carol a inspectat escadronul II de tren. Resultatul acestei inspecţiunĭ, dice „Lupta“, a surprins pe Rege într'un chip neaşteptat. Nicĭ-odată nu s'a vĕdut până astădĭ o trupă mai bine instruită, lucrând cu mai mare precisiune şi ordine. Tóte mişcările au fost esecutate în perfecţiă, defilarea a fost aşa de bine, încât Regele a declarat, că nicĭ o trupă de infanteriă n'a obţinut'o. Pe lângă instrucţia reglementară, comandantul trenului a produs o repriză de Caroussel, care a făcut admiraţia tuturor; cele mai grele figurĭ, carĭ fac renumele călăreţilor *Cazacĭ*, au fost esecutate în perfecţiă de trenarii românĭ. La sfîrşit, Regele cu amêndouĕ mânile a strîns mâna căpitanului *Clăbescu*, comandantul escadronului, şi acolo, pe teren, i-a conferit „*Steaua României*“. Regele, adauge „Lupta“, a mai dis: „Aci am sĕ trimit pe nepotul meu sĕ înveţe cavaleriă“.

—o—

Almanach festiv. Societatea academică „România-Jună“ din Viena îşĭ va serba în anul scolar viitor jubileul de 25 de anĭ ai esistenţei sale, cu care ocasiune a hotărît a eda un *Almanach festiv*, cuprindênd lucrărĭ literare nepublicate, de diferiţĭ autorĭ.

—o—

Inaugurarea podului peste Dunăre. Hotărîndu-se, ca înaugurarea Podului de peste Dunăre sĕ se facă când lucrarea va fi pe deplin sĕvîrşită şi circularea trenurilor se va puté efectua sigur, regulat, fără nicĭ o întrerupere, pe tótă lungimea dela Feteştĭ la Cernavodă, ast-fel ca legătura Occidentului cu Orientul pe liniile române ferate sĕ nu sufere nicĭ o stânjenire, s'a cerut avisul inginerilor dirigenţĭ asupra datei sigure a înaugurărei. D. Saligny, cu asistenţii sĕĭ, au rĕspuns, că s'ar puté grăbi inaugurarea, însĕ în mod normal şi sdravĕn *totul va fi gata pe la finele lui August*. Decĭ înaugurarea se va face pe la începutul lui Septemvre.

—o—

Impĕratul german în Lotaringia. Din Luxenburg se telegrafiéză, că se fac pregătirĭ în castelul *Urville* din Lotaringia, pentru a primi mai lung timp pe împĕratul german. Impĕrătésa va merge cu copiiĭ înainte de August, ér împĕratul va sosi acolo la finea lui August şi va serba în Urville şi jubileul de 25 anĭ a dilei dela Sedan.

—o—

Nebunul politicei. Din Viena se scrie, că alaltăierĭ a pĕtruns în palatul ministrului preşedinte Windischgraetz, pe la dece óre séra, un individ cu numele *Feirer* David, care strigând: „*Pieră Windischgraetz! Jos cu coaliţiunea*“, a început sĕ sfărme şi sdrobéscă tot ce-i sta înainte. Servitorii l'au prins şi l'au dat pe mâna poliţiei, rĕmânênd sĕ se constate, décă a fost nebun orĭ nu.

Inspectoratele matriculare.

Ministrul de interne a escris concurs pentru cele 23 posturĭ de *inspectorĭ matricularĭ*, sistemisate până acum. Dece dintre aceştĭ inspectorĭ vor cădé în classa VII de léfă, ér 13 în classa VIII, adecă cu 2000 şi 1400 fl., afară de acésta fiă-care inspector va primi anual un pauşal de cancelariă şi călĕtoriă în sumă de 600 fl. şi banĭ de cuartir. Cel ce competéză la vr'un atare post are sĕ aclude la rugare testimoniul de botez, documentele de cualificaţiune şi eventual alte atestate de serviciu, precum şi atestatul, că e cetăţén ungar. In rugare este a-se spune şi aceea, că afară de „limba statului“, pe care limbă o mai vorbesce suplicantul. Rugările sunt a-se înainta până la 10 Iulie n. la ministrul de interne. Vor fi preferiţĭ aceia, carĭ au cualificaţiune pentru serviciul administrativ.

Centrele matriculare şi reşedinţele inspectorilor matricularĭ de prin comitatele locuite de Românĭ sunt următórele: 3) *Cincĭ biserici* pentru comitatele Tolna şi Baranya; 11) *Nyiregyháza* pentru comit. Zemplin, Sabolcĭ şi Hajdu, precum şi pentru oraşul Dobriţin; 12) *Beregszász* pentru comit. Ung., Bereg, Ugocia şi Maramureş; 13) *Szatmár-Németi* pentru comit. Sătmar şi Selăgiu; 14) *Deşiu* pentru comit. Bistriţa-Năsĕud, Solnoc-Dobêca şi Cluşiu; 15) *Tergul-Mureşului* pentru comit. Mureş-Turda, Têrnava mică, Odorheiu şi Ciuc, 16) *Braşov* pentru comit. Trei-scaune, Braşov, Făgăraş şi Têrnava mare; 17) *Aiud* pentru comit. Sibiiu, Alba-inferióră şi Turda-Arieş; 18) *Deva* pentru comit. Huniedóra şi Arad; 19) *Timişóra* pentru comit. Caraş-Severin şi Timiş; 20) *Becicherecul-mare* pentru comit. Torontal; 21) *Teresiopole* pentru comit. Bacs, Ciongrad, Cenade şi Bekes; 22) *Oradea-mare* pentru comit. Bihor.

Ordinea Esamenelor

la scóla elementară capitală gr. or. din Braşov la finea anului şcolastic 1894—95:

Esamenele publice se vor ţiné *Lunĭ şi Marţĭ în 12 şi 13 Iunie st. v.* în sala cea mare a edificiului gimnasial din Gróver, în ordinea următóre: Lunĭ: dela 8—9 óre a. m. cl. I-a de copii; 9-10 cl. I-b; 10—11 cl. II-a; 11—12 cl. II-b; 2—3 p. m. cl. III; 3—4 cl. IV. — Marţĭ: dela 8—9 a. m. clasa I-a de copile; 9—10 cl. I-b; 10—11 cl. II; 11—12 cl. III; 2—3 cl. IV; 3—4 cl. V; 4—5 elevele din Internatul Reuniunei Femeilor Române.

Esamenele cl. III şi IV de copii, IV şi V de copile se încheiă cu cântărĭ. Eserciţiile *gimnastice* se ţin: cu cl. IV de copii în 12 Iunie dela 4—5 óre p. m. Eserciţiile in *grădinărit* se ţin: cu cl. III şi IV de copii în 12 Iunie dela 5—6 óre p. m; cu cl. IV şi V de copile în 13 Iunie dela 5—6 óre p. m. (escursiune în grădina scólei.)

Lucrurile de mână ale copilelor din cl. II—V sunt espuse sub decursul esamenelor în sala de esaminare.

Esamenul practic din *economia casnică* (menagiu, croitoriă, cusutul la maşină etc.) se ţine: cu elevele din Internat în 18 Iunie dela 4—6 óre p. m. în localul internatului. Lucrurile de mână ale acestor eleve vor fi espuse timp de o sĕptĕmână în sala de studii a internatului.

Eserciţiile în jocurĭ etc. se ţin: cu copiiĭ şi copilele din *scóla froebeliană* a bisericei Sf. Nicolae în 17 Iunie dela 10—11 óre a. m. tot în sala cea mare a edificiului gimnasial.

Dumineca, în 18 Iunie, după serviţiul divin, se va încheia anul scol. 1894/95 cu cetirea clasificaţiunilor şi împărţirea premiilor.

La esamenele acestea, precum şi la festivitatea încheierii anului scol. se învită cu tótă stima binevoitorii şi amicii acestor scóle.

Braşov, 3 Iunie v. 1895.

Direcţiunea.

SCIRĬ ULTIME.

Viena, 18 Iunie. Ministrul-preşedinte Windischgraetz a înaintat cererea de demisie a întregului cabinet.

In cercurile parlamentare se vorbesce, că Windischgraetz nu va primi sĕ conducă în mod provisor afacerile, ci că se va forma un guvern provisor sub presidenţia contelui Schönborn. Se mai vorbesce, că contele Badeni ar fi refusat misiunea de-a forma un cabinet. In noul ministeriu vor fi chiămaţĭ înalţĭ funcţionarĭ de stat.

In şedinţa de adĭ a parlamentului, preşedintele clubului polon *Valeszky*, a avut pertractărĭ cu Cehii-tinerĭ în direcţia, ca acestia sĕ contribue la desbaterea netedă a budgetului. Se dice, că Cehii-tinerĭ ar fi înduplecaţĭ la acésta, primind în schimb promisiunea de-a se ridica starea esceptională din Praga.

DIVERSE.

Esperimente interesante. Un mare posesor de pămênt din cercul Dneprovsk (Galiţia) s'a îndătinat de anĭ de dile a prinde pasĕrĭ călĕtóre tinere, cărora le acăţa de gât nisce ţevĭ micĭ de metal, în carĭ erau ţidule scrise în limba ruséscă, germană, francesă şi englesă. Pe ţidule era indicat locul unde şi timpul când s'a prins pasĕrea, numele posesorului de pămênt împreună cu rugarea, de a i-se comunica când şi unde s'a prins séu s'a omorît respectiva pasere. Cum spune diarul „Nov. Dnja“, de curênd posesorul de pămênt a primit din Cairo următórea scrisóre: „Cocorul d-tale a fost împuşcat în Novembre 1892 în provincia Tongona de către un Madist şi ţevea de metal împreună cu ţidula s'a trimis lui Abdul-Aga-Ibben-Mohamed în Omderman. Aci mi-s'a dat mie pentru a-o traduce; dér numai acum, după-ce m'am mântuit norocos din prinsóre, sunt în posiţia, de a-te încunosciinţa despre acésta, conform dorinţei d-tale. „Slatin-paşa“.

Frica de nevastă. Foile italiene scriu: D-l Soucini e soţul fericit al unei neveste drăguţe, care însĕ l'a învĕţat minte şi regulă. La 7 óre séra Soucini trebue se fiă acasă. Intr'o séră însĕ el s'a cam cherchelit şi a sosit acasă — audĭ dumnéta! — la 9 óre. Spre a face, ca sĕ nu isbucnéscă furtuna, cetăţénul nostru recurse la un mijloc eroic. El povestì gentilei sale soţii, că pe drum a fost atacat de patru tâlhăroi, carĭ l'au jefuit şi din ale căror mânĭ a scăpat viu numai ca prin minune. Nevasta asculta îngrozită. Spre a da povestei sale romantice încă mai mult aplomb, el povestì tot aşa şi faţă de un poliţist, ba numì chiar o persónă óre-care, ce ar fi fost între cei patru tâlharĭ. Asta i-a fost nenorocirea. Poliţia a descoperit lesne, că tótă istoria tâlhăréscă era o scornitură şi eroul nostru fù dus la rĕcóre, pentru-că a încercat sé inducă în eróre autoritatea. Soucini este unul dintre cei mai bogaţĭ şi mai cunoscuţĭ cetăţenĭ din Milano.

Literatură.

Memoriĭ din 1848/49 de Vasilie Moldovan, broşură elegantă, de 11 cóle, format 8[0]. Preţul unui esemplar e: **50 cr.** séu **1 corónă**, plus 5 cr. porto poştal; pentru România şi strĕinătate *1 franc 50 banĭ*. Comandele se pot face la adresa: *Traian H. Pop*, publicist, *Braşov* (Brassó) séu la *administraţia „Gazetei Transilvaniei“*.

*

Din „*Biblioteca pentru toţi*“, ce apare în editura librăriei Carol Müller din Bucurescĭ (Strada Victoriei 53), a apĕrut *volumul al 7-lea*, întitulat „**De prin veacurĭ**“, de *Carmen Sylva*, sub care nume este a se înţelege Majestatea Sa *Elisabeta*, Regina României. Acésta broşură conţine vre-o 6 legende naţionale, una mai frumósă decât alta. Ele sunt traduse din limba germană cu permisiunea augustei autóre. Cele 7 broşurĭ apărute până acum din „Biblioteca pentru toţĭ“ sunt cât se póte de bine alese şi de-o necontestabilă valóre literară. Urmând pe calea acésta, librăria editóre va avé meritul, de-a fi îmbogăţit în mod simţitor literatura nóstră. Costă fiă-care broşură numai 30 banĭ (15 cr.), abonate de-odată 10 numere, costă 3 lei, ér 24 numere (un an) 7 lei, primind pe de-asupra gratis şi franco romanul „Poveste tristă“, care singur costă 1 leu 50 banĭ.

*

Nou! este titlul unei frumóse colecţiunĭ de scrierĭ diverse, de *Laura Vampa*. — 165 pag. Preţul 2 lei.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 18 Iunie 1895.

Renta ung. de aur 4%	123.50
Renta de corone ung. 4%	99.50
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½%	125.50
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	103.15
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	123.50
Bonurĭ rurale ungare 4%	98.25
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.75
Imprum. ung. cu premii	158.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	146 50
Renta de hârtie austr.	101.25
Renta de argint austr.	101 40
Renta de aur austr.	123.05
Losurĭ din 1860	157.25
Acții de ale Băncei austro ungară.	1078.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	493.75
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	407.25
Napoleondorĭ	9.63
Mărcĭ imperiale germane	59.40
London vista	121.40
Paris vista	48.15
Rente de corone austr. 4%	101.20
Note italiene	46.05

Cursul pieței Brașov.

Din 19 Iunie 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.57	Vênd.	9.60
Argint român.	Cump.	9.50	Vênd.	9.55
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.59	Vênd.	9.63
Galbenĭ	Cump.	5.75	Vênd.	5.75
Mărcĭ germane	Cump.	59.13	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	129.—	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	10.75	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%	100.25		Vênd.	101.25

Anunciurĭ
(inserțiunĭ și reclame)

Suntŭ a se adresa subscrise, administratiunii. In casulŭ publicărĭi unui anunciu mai mult de odată se face scădĕmêntŭ, care cresce cu câtŭ publicarea se face mai de multe-orĭ.

Administrațiunea
„Gazeta Transilvaniei."

ABONAMENTE
LA
„GAZETA TRANSILVANIEI"

Prețulŭ abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei lunĭ	3 fl. —
Pe șése lunĭ	6 fl. —
Pe unŭ anŭ	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei lunĭ	10 fr.
Pe șése lunĭ	20 fr.
Pe unŭ anŭ	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anŭ	2 fl. —
Pe șése lunĭ	1 fl. —
Pe trei lunĭ	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe anŭ	8 francĭ.
Pe șése lunĭ	4 francĭ.
Pe trei lunĭ	2 francĭ.

Abonamentele se facŭ mai ușorŭ și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, sĕ binevoiéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei."